

Болградъ, избрани-тъ отъ народа членове на Комитета, кому-то ся ввѣрява управленіе-то на това училище, положижъ голѣмо стараніе да найдѣтъ директоръ достоинъ соотвѣтственно на негово-то званіе. Тъ ся обьрижъ съ свое-то прѣдложеніе по тѣхъ работѣ камъ нѣколцижъ отъ наши-тъ Българе, които познавахъ достойны за тѣхъ службѣ; но отвсѣдѣ получижъ отказъ. Наконецъ, да не стои обще-то дѣло тѣй мъртво само на хартиѣжъ, рѣшихъ да возложатъ на мене тѣхъ теготѣ, догдѣ да ся намѣри другъ подостойнъ да пойме тѣхъ работѣ. Като чувствувамъ своѣж-тѣ слабостъ за едно такова високо служеніе, азъ самъ отъ своѣжъ странѣ не само щѣ бѣдѣ готовъ да отстѣпѣ своѣж-тѣ длѣжностъ другому по-достойному, кога ся яви такъвъ отъ нашия-тъ народъ, но още и самъ щѣ ся стараѣжъ да найдѣжъ таковаго человекѣ. Найпаче за то, че тая служба ми отнима заслуженѣж-тѣ честь както прѣдъ моѣж-тѣ совѣсть, така и прѣдъ всички-тъ ми родо-